

stavnslunden agerdyrkende Befolkning, saa fordre vi alligevel det aarlige Stats-overskud, og vi faa det. Saa gaar der igen nogen Tid, saa ophæver Danmark Slaveriet og bryder saaledes den anden Garanti, som vi havde paataget os lige over for Planterne, nemlig den, at sikre dem fri Ret til at handle med Slaver. Ikke desto mindre fordre vi vedblivende, at de skulle yde Staten et Overskud. — Vi komme saa til det Tidspunkt, jeg her skal dvæle ved et ganske lille Øjeblik, nemlig Tidspunktet for den nuværende Koloniallovs Vedtagelse i 1863. Det blev ved denne Koloniallov bestemt, at medens Øernes Indtægter næsten alle hidtil vare gaaede ind i Statskassen, og Staten havde afholdt Embedslønningerne, saa skulde nu nogle Indtægter gaa til Kolonialkasserne, og Kolonierne skulde afholde Embedslønninger og Pensioner. Denne Ordning kendes ikke i nogen anden Landsdel af Monarkiet, og Grunden til, at man traf denne Ordning — som man traf mod alle sagkyndiges Raad, mod Tscherning, mod David, mod Hother Hage, mod Krieger, mod Andræ — var det, man den Gang kaldte den indskrænkede Grundlov, den Kendsgerning, at Grundloven af 1849 var bleven indskrænket ved Fællesforfatningen, og at denne Fællesforfatning gjorde det nødvendigt paa alle Punkter at skelne mellem Kongerigets Indtægter og Monarkiets Indtægter, og da Indtægterne paa de vestindiske Øer maatte regnes til Monarkiets Indtægter, saa vilde man fra en vis Side ikke finde sig i, at de vedbleve at gaa ind i Kongerigets Kasse, og derfor var det, at Bestemmelsen, denne aldeles hasarderede og fortvivlede Bestemmelse om, at Indtægter, som ere Statsindtægter, skulle gaa ind i Kolonialkasserne, og at Kolonialkasserne skulle afholde Embedsmændenes Lønninger, kom ind i Kolonialloven. Hvad er det da for Udgifter, som Kolonierne i dette Øjeblik afholde, og som ere egentlige Statsudgifter? Kolonierne afholde Udgifter til Guvernement, Overret, Embedsmænd under Administrationen, Rets- og Politivæsenet, Toldvæsenet, Post- og Telegrafvæsenet, Militærudgifter og Pensioner til et Beløb, som i det sidste Statsregnskab opføres med 767,000 Kr., og saa medregner jeg endda ikke de Udgifter, som Kolonierne have til kirkelige Øjemed, til Sundhedsudgifter, Lodsudgifter, til Vedligeholdelse af offentlige Bygninger og Ejendomme o. s. v.; jeg har altsaa kun taget de egentlige Embedsmænds Lønninger og Pensioner. Naar vi nu spørge om: Hvor-

ledes er det gaaet til, at Mellemlægningen mellem Øerne og Statskassen er bleven til dette Beløb paa over 8 Mill. Kr., saa er Svaret ganske simpelt dette, at disse Kolonier nu i 40 Aar have været tvungne til at afholde Udgifter til Lønninger for Embedsmænd og militære, som i en meget betydelig Grad overstige Koloniernes aarlige Underskud; thi hvis vi spørge om, hvilket aarligt Underskud have disse Kolonier, med andre Ord, hvor meget forøges Mellemlægningen mellem Statskassen og Øerne aarligt, er Svaret det: mellem 3—400,000 Kr. Det er det faktiske Underskud. Til Gængæld betales der Embedslønninger for 767,000 Kr. derovre. Nu kan den højtererede Finansminister, til hvem jeg nu henvender mig, sige: Ja, det er rigtigt. Men saa er der dog ogsaa nogle Statsindtægter, som de have haft Indtægter af, nemlig baade Indførsels- og Udførselstold, thi det er jo det interessante i den Maade, hvorpaa disse Øer administreres, at de have Told baade indad- og udad til. Dernæst er der nogle Post- og Telegrafindtægter osv. Men drager man disse Indtægter fra, bliver alligevel det overskydende, som aarligt maa udredes til Administrationsudgifter, fuldt saa stort som det aarlige Tab, vi have ved Øerne. Hvis vi regne Øernes Indvaanere til 30,000 eller saa, kunne vi sige, at Statskassen hvert Aar sender 12 Kr. til hvert Menneske derovre, men til Gængæld fordrer, at hvert Menneske derovre betaler 25 Kr. i Administrationsudgifter, og hvis vi fradrage de Indtægter, som Kolonierne have af Udførsels- og Indførselstolden o. s. v., saa bliver den Sum, hvert Menneske derovre betaler, noget over 12 Kr. aarlig, saaledes at Mellemlægningen mellem Kolonierne og Statskassen kommer frem ved, at de maa betale Administrationen. Jeg skal senere komme kort tilbage til dette Punkt. — Jeg kommer saa til den tredje Gruppe af Poster, der findes opførte paa Statsregnskabet. De ville finde den under Fortegnelsen af Statsaktiverne, og de regnes af Finansministeren, hvilket ogsaa er korrekt, med til de Kapitalbeløb, som Statsaktiver udgøre. Disse Poster udgøres af 4. Der er faste Ejendomme til et Beløb ca. 200,000 Kr. Endvidere udestaaende Fordringer hos private til et Beløb af ca. 250,000 Kr. Endvidere Laan til Aktieselskabet Fællessukkerkogerierne til et Beløb af 1,400,000 Kr. og endelig et rentebærende midlertidigt Laan til St. Croix Kommune til et Beløb af ca. 570,000 Kr. Det bliver alt i alt ca. 2,420,000 Kr. Disse Beløb — det heder